

Vypravování

- slohový postup, který zachycuje děj, zasazený do prostoru a času, a zápletku
- vyprávěná skutečnost musí být něčím nová, zajímavá, přínosná
- objevuje se v různých textech (v různých funkčních stylech – v prostě sdělovacím, uměleckém a publicistickém)

vyprávět můžu:

- a) postupně, v časové posloupnosti, jak se děj odehrál (chronologicky; najdu mrtvolu a pátrám, kdo je vrahem)
- b) zpětně (retrospektivně; naznačím vraha a odkrývám, jak k tomu došlo)

aa) v ich-formě

bb) v er-formě

hlavní části vypravování:

úvod

úvod do děje

zápletko

vyvrcholení, popř. komplikace a vyvrcholení

rozuzlení

závěr

oživení vypravování

přímá řeč

dějová slovesa

prézens historický

citoslovce, výkřiky (větné ekvivalenty)

citově zabarvené jazykové prostředky (zdrobněliny apod.)

přirovnání, přenesená pojmenování (metaforu, metonymii), ustálená spojené (rčení, přísloví), personifikaci aj.

!!!

slohově zabarvené jazykové prostředky (hovorové/knižní, nespisové – nářeční, vulgární apod.) používám jen tehdy, pokud tu mají nějaký další význam (např. v přímé řeči mladých lidí)